

Polityka pozytywnego zachowania

Szkoła Języka Polskiego im. św. Siostry Faustyny w Slough

Rok szkolny 2026/2027 | Przegląd: wrzesień 2027

1. Cel i zakres

W naszej sobotniej szkole budujemy atmosferę bezpieczeństwa, szacunku i przynależności. Uczymy oczekiwanego zachowania, zauważamy wysiłek dzieci i reagujemy spokojnie oraz konsekwentnie, gdy pojawiają się trudności. Zasady dotyczą uczniów, pracowników, wolontariuszy i rodziców podczas zajęć w godzinach 9:30–13:00, przerw, wydarzeń szkolnych i wyjazdów. Stosujemy je odpowiednio do wieku dziecka, jego potrzeb i okoliczności.

Politykę stosujemy razem z zasadami ochrony dzieci, polityką przeciwdziałania przemocy rówieśniczej, zasadami bezpieczeństwa online oraz procedurą skarg szkoły.

2. Nasze wspólne zasady

- Szanujemy siebie i innych: mówimy uprzejmie, słuchamy i pozwalamy każdemu uczestniczyć.
- Dbamy o bezpieczeństwo: chodzimy spokojnie, pozostajemy pod opieką dorosłych i wykonujemy ich polecenia dotyczące bezpieczeństwa.
- Dbamy o miejsce i rzeczy: używamy materiałów zgodnie z przeznaczeniem, sprzątamy po sobie i szanujemy cudzą własność.
- Uczymy się i próbujemy: angażujemy się w zajęcia, prosimy o pomoc i pozwalamy innym pracować.
- Mówimy dorosłemu, gdy ktoś jest krzywdzony lub czujemy się niebezpiecznie.

Nauczyciele omawiają te zasady prostym językiem z każdą klasą. Młodsze dzieci ćwiczą je w konkretnych sytuacjach, np. przejściach między salami, zabawie i odbiorze przez rodzica.

3. Jak wspieramy dobre zachowanie

Pracownicy witają dzieci, jasno wyjaśniają plan dnia i przypominają oczekiwania przed zmianą aktywności. Dają krótkie, konkretne wskazówki, wybór w rozsądnych granicach i czas na uspokojenie, gdy jest potrzebny. Chwalą określony wysiłek lub działanie, np. pomoc koledze, uważne słuchanie czy samodzielne poprawienie błędu. Mogą stosować pochwałę ustną, wiadomość do rodziców, wyróżnienie w klasie lub inne uzgodnione formy docenienia. Wyróżnienia nie służą zawstydzaniu dzieci, które potrzebują więcej wsparcia.

Szkoła uwzględnia trudności językowe, niepełnosprawność, szczególne potrzeby edukacyjne, emocje i sytuację rodzinną. Wspólnie z rodzicem i dzieckiem ustalamy praktyczne dostosowania, gdy są potrzebne. Zachowania dziecka nie utożsamiamy z jego wartością jako osoby.

4. Reagowanie na trudne zachowanie

Dorosły najpierw zapewnia bezpieczeństwo, zachowuje spokojny ton i opisuje zachowanie, które trzeba zmienić. Reakcja jest proporcjonalna i możliwa do zrozumienia przez dziecko. W zależności od sytuacji stosujemy następujące kroki:

1. Przypomnienie zasady i wskazanie, co dziecko może zrobić teraz.
2. Krótka rozmowa lub zmiana miejsca/aktywności pod nadzorem dorosłego; czas na wyciszenie z możliwością powrotu do grupy.
3. Pomoc w naprawieniu szkody, jeśli jest to bezpieczne i odpowiednie: uporządkowanie rzeczy, rozmowa, uzgodnione przeprosiny lub inne działanie. Nie wymuszamy publicznych przeprosin.
4. Kontakt z rodzicem/opiekunem i ustalenie planu wsparcia, jeżeli zachowanie się powtarza lub jest poważne.

5. Przegląd planu przez dyrektora z rodzicem, nauczycielem i, odpowiednio do wieku, dzieckiem. Możliwe są dodatkowe warunki udziału w aktywności, jeśli służą bezpieczeństwu i są proporcjonalne.

Nie stosujemy kar fizycznych, krzyku, poniżania, wyśmiewania, zbiorowych kar ani pozbawiania dziecka podstawowych potrzeb. Dziecka nie pozostawiamy bez opieki w innym pomieszczeniu. Ograniczenie fizyczne może być rozważane jedynie w sytuacji bezpośredniego zagrożenia, przez właściwie przeszkolone osoby, zgodnie z obowiązującymi zasadami i po odnotowaniu zdarzenia.

5. Poważne incydenty

Przemoc fizyczna, groźby, dyskryminacja, nękanie, cyberprzemoc, zachowania seksualne budzące obawę i celowe niszczenie mienia wymagają natychmiastowej reakcji. Pracownik rozdziela dzieci, zapewnia opiekę, zapisuje fakty i informuje dyrektora oraz DSL. DSL ocenia, czy potrzebne są działania zgodnie z polityką ochrony dzieci, w tym kontakt z właściwymi służbami. Przy bezpośrednim zagrożeniu dzwoniemy pod 112. W przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej stosujemy również odrębną politykę szkoły.

Dyrektor może czasowo ograniczyć udział w danej aktywności lub, po rozważeniu ryzyka, dalszy udział w zajęciach, gdy inne środki nie zapewniają bezpieczeństwa. Decyzję omawia z rodzicem, dokumentuje powody, uwzględnia potrzeby dziecka i wskazuje możliwość złożenia skargi. Nie jest to automatyczna reakcja na trudności wynikające z niepełnosprawności lub dodatkowych potrzeb.

6. Role i kontakt z rodzicami

Dyrektor odpowiada za wdrożenie i przegląd polityki. Pracownicy uczą zasad, reagują spójnie i przekazują poważne obawy. DSL zajmuje się kwestiami ochrony dzieci. Rodzice wspierają ustalone zasady, informują szkołę o potrzebach dziecka i zgłaszają obawy wychowawcy lub dyrektorowi przez oficjalny kanał kontaktu. Informacje o innym dziecku pozostają poufne. Skargi dotyczące zastosowania polityki rozpatrujemy według szkolnej procedury skarg.

7. Zapisy i przegląd

Istotne i powtarzające się incydenty zapisujemy rzeczowo, wraz z datą, działaniami, kontaktem z rodzicem i ustaleniami na przyszłość. Dostęp do zapisów mają tylko upoważnione osoby. Dyrektor przegląda wzorce zachowań i skuteczność wsparcia; politykę aktualizujemy co roku lub wcześniej po ważnym zdarzeniu lub zmianie wytycznych.

Podstawy opracowania

Department for Education: „Behaviour in schools” (2024), „Keeping children safe in education 2026” oraz „Out-of-school settings: safeguarding guidance for providers”. Wskazówki dla szkół i placówek uzupełniających zostały dostosowane do charakteru szkoły sobotniej.

Data zatwierdzenia: wrzesień 2026

Podpis dyrektora / organu prowadzącego: mgr M. Witkowska